

Hoe zien jongeren de wereld in 2030?

De Stichting P&V van de gelijknamige verzekeringsgroep vroeg jongeren tussen 16 en 26 jaar hoe zij hun wereld zien in 2030. Zowat honderd jongeren verwoordden hun verwachtingen, angsten en ideeën in een kort scenario. Een jury onder voorzitterschap van professor Mark Elchardus weerhield twee inzendingen, die als uitgangspunt voor twee artistieke producties dienen die door jongeren en professionele kunstenaars worden gerealiseerd.

De verhalen van deze 16- tot 25-jarigen zijn de verhalen van een nieuwe generatie. Het zijn jongeren met een sterk zelfbeeld die zichzelf in het centrum van het universum plaatsen. Voor instituten of verenigingen is er weinig plaats. Zij denken in termen van mogelijkheden, niet in termen van beperkingen. Dat wil niet zeggen dat zij utopische doelstellingen poneren. Zij blijven met hun voeten op de grond. Zij beseffen dat zij werkloos kunnen worden, dat de pensioenen straks misschien niet meer betaalbaar zijn en dat zij daarom langer moeten werken. Ook wereldproblemen (van armoede over het klimaat tot oorlogen) maken deel uit van hun beleving. Zij denken niet dat ze de wereld kunnen veranderen, maar zijn wel bereid om mee te werken aan een betere wereld. Door concrete acties met zichtbare resultaten.

Digitale generatie

Wat nog opvalt, is hun grote geloof in de mogelijkheden van wetenschap en technologie. Een grote groep is ervan overtuigd dat wetenschap en technologie zijn of haar leven beter maakt: van ingebouwde chips over robots in de keuken tot de strijd tegen kanker. Zonder twijfel vormen de 16- tot 25-jarigen een generatie van geïnformeerde waarnemers, die tegelijkertijd gefascineerd en afgeschrikt worden door de technologische, economische en culturele processen op wereldvlak, met vaak een scherp geweten, doch pessimistisch over wat er globaal op het spel wordt gezet. Een jurylid beschrijft hen als “een digitale generatie, die vlot overweg kan met de informatie- en communicatietechnologie, maar die niet zomaar een nummer wil zijn in de gedigitaliseerde samenleving”.

In de winnende tekst ‘Even bijkletsen’ beschrijft Eef Briers hoe een zakcomputer bepaalt wie bij je past en wie niet. Relaties worden een koele berekening. Dat raakt fundamenteel aan ons mens-zijn. Zelf gooit ze haar hartsgeheimen niet te grabbel op Facebook, en ze heeft nooit een relatie opgebouwd via het internet. “Op internet gedraag je je anders dan in het echt. Uiteraard zitten er goede kanten aan het leven online. Onderwijs dat je van thuis

uit volgt, bijvoorbeeld. Technologie maakt ons leven minder statisch, minder routineus. Dat lijkt mij typisch voor mijn generatie: de angst voor het vaste, voor het saaie.”

Traditionele waarden

Het thema van de internationale relaties komt vaak aan bod. Sommige jongeren dromen van een vreedevolle wereld, dankzij universele en ethische wetten of hopen dat de mensheid ‘wakker schiet’, maar de meesten voorspellen een onafwendbare chaos. Meermaals komt de ‘derde wereldoorlog’ ter sprake, gevoed voor de rivaliteit tussen de grootmachten en door de proliferatie van kernwapens. Hieruit blijkt dat we te maken hebben met een eerder ethische dan ideologische generatie.

Wat het meest opvalt, is hun sterke beleving van traditionele waarden als het op trouwen, kinderen en familie aankomt. “Het eerste waaraan ik denk als ik mezelf in 2030 zie, is wonen in een mooi huis met een knappe man, twee lieve kinderen en een leuke hond”, lezen we in het scenario van Sarah.

Urbain Vandormael

Info: www.go2030.be en www.stichtingpv.be.